

Chương 81

Vượt Trùng Vây

N

ghe tiếng quát, nữ nhân mặt quỷ giật mình, trong khi đạo kinh vừa tới, không thể tránh né kịp, ả vội phóng ngang một luồng kinh đối kháng.

Sâm!

Nữ nhân mặt quỷ lạng người sang trái, lão đảo mấy cái mới đứng yên.

Lão hộ pháp Thiên Ma giáo bị chưởng kinh hùng mạnh đẩy lùi liên liên về sau gần một trượng.

Nữ nhân mặt quỷ thét:

- Nằm xuống!

Hữu chưởng của nữ nhân mặt quỷ lật trở lại một cái.

Luồng kinh như cơn gió trốc đánh vào tâm huyết lão hộ pháp Thiên Ma giáo.

Bình!

Lão hộ pháp Thiên Ma giáo rống lên, bay tuốt xuống chân núi, mất dạng.

Nữ nhân mặt quỷ thở mạnh một tiếng:

- Thật là may mắn. Nếu ta không kịp đối phó thì đã mất mạng rồi.

Nữ nhân mặt quỷ lao vút lên đỉnh núi.

Vừa lên tới đã trông thấy một lão nhân râu tóc bờm xờm, tay cầm bầu rượu lớn màu đỏ như các vị tiên ông ngày xưa.

Nữ nhân bật thốt:

- Tây Tà lão nhân.

Quả vậy, lão nhân râu tóc bờm xờm vừa sử dụng chiêu pháp Túy Tửu thần công phóng rượu xuống thung lũng, nhờ vậy nữ nhân mặt quỷ mới có cơ hội mang Thạch Phá Sơn vượt vòng vây.

Nữ nhân mặt quỷ vừa lên tới đỉnh núi, Tây Tà đã nói thật mau:

- Cô nương hãy chạy nhanh đi, phần lũ ma đầu quỷ quái này đã có lão phu xử trí.

Nữ nhân mặt quỷ chưa kịp đáp lời bỗng nghe tiếng thét lạnh lạnh của Lam y nữ giữa lưng chừng núi:

- Đuổi mau... Đừng cho ả chạy thoát.

Nhiều tiếng gió khinh công ào ào lên đỉnh núi.

Không dám chần chừ, nữ nhân mặt quỷ phi thân xuống chân núi.

Ả ngẩng mặt lên, thấy Tây Tà lão nhân đang cầm bầu rượu đỏ, kê lên miệng nốc một hơi rồi phun ra một vùng trắng xóa xuống bọn giáo đồ Thiên Ma giáo.

Nữ nhân mặt quỷ kẹp chặt thân mình Thạch Phá Sơn, trở thuật khinh công thần tốc chạy nhanh như khói tỏa.

- o O o -

Chương 82

Ngôi Cổ Tự Hoang Tàn

N

ữ nhân mặt quỷ vượt qua một dãy núi dài hàng trăm dặm, một cánh rừng nhỏ, sang dãy đồi thấp nhiều cây cối rậm rạp rồi tới một cánh rừng già kỳ mật quanh năm ít bóng người qua lại.

Mặt trời đã lên cao.

Cỏ cây, hoa lá hai bên đường tung bừng rạng rỡ, từng bầy chim nháy nhót, kêu ríu rít, líu lo trên cành lá, lâu lâu lại nghe tiếng hú trong tận rừng sâu, cảnh sắc vừa tươi đẹp lại vừa thần bí.

Lọt vào cánh rừng già khoảng chừng hai mươi dặm, nữ nhân mặt quỷ rẽ vào con đường mòn dẫn hút vào trong sâu.

Trong rừng, dày đặc cổ thụ cành lá mịt mù, khí lạnh buốt xương.

Vào sâu chừng hơn mười dặm, trước mặt nữ nhân mặt quỷ hiện ra một ngôi chùa cổ hoang tàn sau đám cây xanh rậm rạp lá cành.

Nữ nhân mặt quỷ vui mừng:

- Ngôi chùa này rất kín đáo, ta hãy đưa gã vào trong là ổn nhất.

Ả đi nhanh tới, đứng trước ngôi chùa cổ, đưa mắt nhìn quanh. Tường vách loang lổ rêu phong qua nhiều năm tháng gió mưa không người tu bổ. Mái hiên sụp đổ, cửa chùa xiêu vẹo, ngả nghiêng, tiêu điều, quạnh quẽ.

Nữ nhân mặt quỷ lăm lăm:

- Ta hãy vào trong.

Nữ nhân mặt quỷ dè dặt bước vào trong, lòng hãy còn nghi hoặc có kẻ gian ẩn nấp đâu đó ám kích bất ngờ.

Trong chùa mạng nhện mắc giăng tứ phía, bụi thờ nghiêng ngả, khói nhang năm tháng lạnh lùng, xơ xác, ni cô đã bỏ đi từ lâu lắm.

Trong ngoài chùa im bật, không nghe một tiếng động nào cả.

Nữ nhân mặt quỷ phỉ sạch cát bám trên nền gạch, đặt Thạch Phá Sơn nằm xuống.

Ả thở phào:

- Quả là con người có số mạng. Nếu không có lão Tây Tà tới kịp sử dụng Túy Tửu thần công, ta khó lòng thoát khỏi trùng vây hết lớp này tới lớp khác liên miên bất tuyệt. Giờ này có lẽ ta đã bị hại rồi.

Nữ nhân mặt quỷ bắn khoản:

- Không hiểu tình trạng của lão Tây Tà bây giờ thế nào, có thoát khỏi vòng vây của bọn giáo đồ Thiên Ma giáo hay không. Nếu ả giáo chủ Đào Thất Cô xuất hiện thành linh, hậu quả không sao đo lường được, dù công lực của lão rất cao siêu, nhưng võ công của ả lại cao thâm vô lượng, chỉ sợ e lão không chống nổi.

Nữ nhân mặt quỷ buông tiếng thở dài, âm thầm lo cho số phận của lão Tây Tà.

Ả nhìn Thạch Phá Sơn vẫn hôn mê trầm trầm, mặt ngọc đã tái xanh, hơi thở mong manh như sợi tơ mảnh, xem qua nội thương cực kỳ trầm trọng.

Nữ nhân mặt quỷ đưa tay lên mũi Thạch Phá Sơn, nghe hơi thở yếu ớt. Tình trạng chứng tỏ chàng đã kiệt sức, cạn chân nguyên trước khi Lam y nữ và Triệu Ngạn Oai ném mấy Lôi Oanh quả.

Nữ nhân mặt quỷ mở áo Thạch Phá Sơn xem xét khắp người.

Ả thấy trên ngực chàng có nhiều vết xây xước nhưng không có vết nào hệ trọng. Nữ nhân mặt quỷ vui mừng, an tâm được một phần nào.

Đưa tay nắm vào mạch đạo của Thạch Phá Sơn, nữ nhân mặt quỷ lắng tai nghe kỹ.

Bỗng ả kinh hãi bật thốt:

- Nguy mất! Lực mạch gã đập tán loạn, có đôi lúc lại đứt quãng nửa chừng, điều này chứng tỏ sức nổ Lôi Oanh quả quá mạnh, chấn động nội tạng rất trầm trọng. Ta phải cứu gã ngay kẻo chẳng còn kịp nữa.

Nữ nhân mặt quỷ thò tay vào túi, lấy ra hai viên thuốc màu đỏ, bỏ vào miệng nhai thật kỹ rồi từ từ mớm thuốc vào miệng chàng trong khi hai ngón chỉ điểm vào huyệt Linh Toàn phía dưới cổ họng chàng.

- o O o -

Chương 83

Chuyển Hóa Thân Tiên Đại Pháp

M

ớm thuốc xong, nữ nhân mặt quỷ với động tác khẩn cấp đặt song chưởng vào hai nơi đại huyết Thạch Phá Sơn.

Hữu chưởng đặt lên Linh đài huyết, tả chưởng đè nơi Khí Hải huyết của chàng, nữ nhân mặt quỷ vận chân khí chân ngươn truyền sang.

Vừa truyền chân khí chân ngươn cho Thạch Phá Sơn, nữ nhân mặt quỷ vừa chú mắt nhìn tình trạng gương mặt chàng và lắng nghe nhịp tim đập.

Nửa thời thần nặng nề trôi qua.

Mặt ngọc của chàng vẫn tái xanh, tim đập phập phồng, hơi thở khê như sợi tơ mảnh. Nữ nhân mặt quỷ tiếp tục vận chân khí truyền qua hai huyết đạo.

Lại thêm nửa thời thần đi qua, tình trạng của chàng vẫn y nguyên như cũ. Nữ nhân mặt quỷ thu hồi song chưởng, trong lòng bồn khoăn.

Ả nói tự mình nghe:

- Nguy mất! Nếu tình trạng này cứ kéo dài, lửa vực Mạng Môn Tượng Hỏa sẽ tắt, sinh mạng của gã sẽ chẳng còn. Ta phải tìm phương cách khác chứ không thể cứ truyền chân khí chân ngươn vô hiệu quả như thế này mãi được.

Ngồi im lặng, trầm ngâm nghĩ ngợi một lúc, nữ nhân mặt quỷ nhủ thầm:

- Gã bị sức nổ chấn động, lại bị chân ngươn cạn kiệt, tất nhiên mang chứng chân dương bất túc, vậy ta hãy truyền chân dương nhất cực cho gã, có lẽ gã sẽ hồi tỉnh chứ chẳng không.

Nữ nhân mặt quỷ lại đặt song chưởng vào hai đại huyết Linh Đài và Khí Hải, vận chân ngươn chân dương nhất cực tống vào.

Thời gian khoảng uống cạn một bình trà, nữ nhân mặt quỷ nhìn lại gương mặt Thạch Phá Sơn. Gương mặt chàng vẫn tái ngắt, vành môi son chuyển màu xanh tái.

Nữ nhân mặt quỷ sợ hãi kêu lên:

- Chân dương nhất cực không hiệu quả rồi. Hay là chân âm bất túc, ta thử truyền chân âm nhất cực xem thế nào.

Song chưởng vẫn đè vào hai nơi đại huyệt, nữ nhân mặt quỷ vận chân ngưng chân âm nhất cực tổng qua người Thạch Phá Sơn.

Một thời thần trí chậm đi qua.

Sắc mặt xanh tái của Thạch Phá Sơn chuyển sang màu tái xám, hơi thở càng thêm mong manh, da thịt bắt đầu nghe lạnh.

Nữ nhân mặt quỷ thu chưởng về, kinh hãi bật kêu:

- Không xong rồi. Ta biết phải sử dụng phương pháp nào nữa đây? Ta không thể để gã chết được.

Cứ như nữ nhân mặt quỷ nghĩ, có lẽ chất nổ Lôi Oanh quả đã làm chấn động cả ngũ tạng, lục phủ của Thạch Phá Sơn, nên đã sử dụng tới ba loại chân khí, nhất là chân dương nhất cực và chân âm nhất cực, vậy mà tình trạng của Thạch Phá Sơn vẫn không thấy thuyên giảm, lại còn gia tăng.

Bộ mặt xấu xí của nữ nhân mặt quỷ hiện lên nét khẩn trương cực độ, ánh mắt nhìn gấn vào gương mặt Thạch Phá Sơn.

Chợt nghe nữ nhân mặt quỷ lẩm bẩm:

- Ô, hay là ta hãy thử sử dụng Chuyển Hóa Thần Tiên đại pháp lần cuối cùng xem có hiệu quả gì hay không. Nếu cũng không được thì coi như số mạng của gã đã tận rồi.

Bí pháp chuyển hóa thần tiên đại pháp vốn là môn tuyệt học bất truyền của Bạch Diện Thạch Cơ, chẳng lẽ nữ nhân mặt quỷ là hậu duệ của nữ đại tiên bối đã quy tiên hơn một trăm năm qua rồi?

Bí pháp chuyển hóa thần tiên đại pháp có thể cải tử hồi sinh, còn có thể đổi khác con người trở thành xinh đẹp, mỹ miều.

Nhân vật sử dụng chuyển hóa thần tiên đại pháp phải có nội lực từ tám mươi năm trở lên mới có hiệu quả, bằng không nửa chừng sẽ trúng hàn tà nhập lý, cả hai cùng chết.

Sử dụng chuyển hóa thần tiên đại pháp vô cùng nguy hiểm, nên vì vậy từ nãy nữ nhân mặt quỷ ngập ngừng do dự không dám hành động, giờ thấy Thạch Phá Sơn sắp chết ả đành phải liều lĩnh đánh cuộc với số mạng.

Một chưởng đè vào Phúc Trung huyệt, một chưởng đặt ngay Tĩnh Hải huyệt của Thạch Phá Sơn, nữ nhân mặt quỷ vận Chuyển Hóa Thần Tiên đại pháp công vào.

Khoảng một thời thần chậm chạp trôi qua, trong lòng nữ nhân mặt quỷ pháp phồng hổi hộp khác thường.

Sắc diện Thạch Phá Sơn dần dần biến đổi, từ màu xám xanh chuyển sang xanh tái rồi qua màu bạch ngọc.

Cơ thể chàng ấm dần, hơi thở mạnh hơn, nhịp tim điều hòa hơn trước.

Nữ nhân mặt quỷ vui mừng vận thêm hai thành Chuyển Hóa Thần Tiên đại pháp tổng mạnh vào hai đại huyết của Thạch Phá Sơn.

Phì!

Chợt, Thạch Phá Sơn thở mạnh một tiếng, thân hình cử động, mở bừng hai mắt.

Thoạt tiên, khi vừa mở mắt, Thạch Phá Sơn liền trông thấy một bộ mặt xấu xí, đen sì đang ở trước mặt, cảm thấy vô cùng kinh hãi, vội lồm cồm bò dậy, đứng phắt lên.

Chàng trở to mắt nhìn nữ nhân mặt quỷ.

Nữ nhân mặt quỷ đã thu hồi song chưởng, đứng lên theo Thạch Phá Sơn.

Ả chăm chú nhìn chàng, chưa nói gì cả.

Hai người đứng yên nhìn nhau.

Hồi tưởng những chuyện đã qua, từ lúc chàng cùng Hắc y nữ Câu Phụng hóa trang ra hai quái nhân tới ghênh tử thần cứu Mộc Linh Chi bị lão hộ pháp dẫn hơn một trăm giáo đồ Thiên Ma giáo truy đuổi, chàng trao Mộc Linh Chi cho Hắc y nữ chạy trước rồi ở lại cản hậu, giao đấu một trận với lão hộ pháp, thoát khỏi vòng vây, vượt qua mấy ngọn núi, gặp Lam y nữ kéo hàng trăm giáo đồ Thiên Ma giáo vây chặt chàng nơi thung lũng.

Chàng sử dụng Tam Âm kiếm pháp giết hơn một trăm tên cho tới khi kiệt sức ngã lặn ra bất tỉnh.

Bây giờ chàng ở trong ngôi chùa này, lại có một nữ nhân mặt quỷ ở cạnh bên, nếu không phải là ả đã cứu chàng thì còn là ai nữa?

- o O o -

Chương 84

Rõ Ràng Như Giác Chiêm Bao

D

ù vậy, Thạch Phá Sơn vẫn còn dè dặt nhìn nữ nhân mặt quý:

- Phải chăng nữ tiên bối đã cứu tại hạ?

Nữ nhân mặt quý gật đầu:

- Lại còn phải hỏi vu vơ. Nếu ta không cứu người thì hiện giờ người đâu còn đứng đây.

Đưa mắt nhìn qua bụi thờ xiêu ngả, tơ nhện giăng đầy, Thạch Phá Sơn vội vã chấp tay:

- Vạn tạ công ân nữ tiên bối đã cứu tử tại hạ.

Nữ nhân mặt quý “hừ” lạnh:

- Ta không cần người vạn tạ.

Thạch Phá Sơn ngập ngừng:

- Nữ tiên bối...

Nữ nhân mặt quý ngắt lời:

- Ta chỉ cần người đáp ứng thực tế trước mắt ta là được rồi.

Thạch Phá Sơn hỏi:

- Nữ tiên bối, chẳng hay nữ tiên bối muốn tại hạ đáp ứng thực tế trước mắt như thế nào, xin nói cho tại hạ được rõ.

Nữ nhân mặt quý chỉ nhìn Thạch Phá Sơn, chưa vội đáp lời.

Thạch Phá Sơn ấp úng:

- Hay là... nữ tiên bối muốn tại hạ đáp ứng thực tế bằng một số bảo ngọc, trân châu?

Nữ nhân mặt quý lắc đầu:

- Ta không cần những thứ đó. Ta cần người đáp ứng một thực tế khác hơn.

Chờ một lúc không nghe Thạch Phá Sơn trả lời, nữ nhân mặt quý “hừ” một tiếng:

- Người chưa hiểu ư?

Thạch Phá Sơn lắc đầu:

- Quả tình tại hạ không hiểu nữ tiên bối muốn đáp ứng điều gì.

Nữ nhân mặt quỷ nhìn thẳng vào mắt Thạch Phá Sơn, xem qua rất nghiêm khắc.

Ả hỏi:

- Người có mang Cửu Trùng Đồ theo trong mình hay không?

Nghe nữ nhân mặt quỷ hỏi Cửu Trùng Đồ, Thạch Phá Sơn kinh hãi biến hẳn sắc diện.

Chưa vội đáp lời nữ nhân mặt quỷ, Thạch Phá Sơn thò tay vào áo sờ soạng phút giây lấy ra một chiếc hộp mở nắp thấy quyển tập nhỏ còn nằm trong đó.

Thạch Phá Sơn thầm mừng trong lòng khôn xiết.

Chàng nói:

- Thưa nữ tiên bối, Cửu Trùng Đồ hãy còn ở trong chiếc hộp này.

Nữ nhân mặt quỷ lạnh lùng:

- Người hãy trao nửa bức Cửu Trùng Đồ đó cho ta. Như vậy, kể như người đã đền đáp công ân cứu người thoát chết trong tay bọn Thiên Ma giáo rồi. Ta không cần người vạn tạ ta, không cần người phải ghi khắc vào tâm.

Thạch Phá Sơn sững sờ, toát cả mồ hôi lạnh, trở to hai mắt nhìn nữ nhân mặt quỷ, không đáp được lời nào.

Nếu nửa bức Cửu Trùng Đồ lọt vào tay nữ nhân mặt quỷ, chắc chắn giang hồ sẽ lâm vào cảnh đại loạn.

Bởi vì, trong nửa bức Cửu Trùng Đồ này ghi rõ địa danh Cửu Trùng Địa Cung là ở dãy Lãnh Long Sơn. Bọn cao thủ hai đạo hắc bạch luôn cả ngũ đại môn phái được tin sẽ ùn ùn kéo tới đó tranh giành địa thế, cấu xé lẫn nhau, diễn ra những trận đại huyết chiến kinh hồn, máu sẽ đổ, đầu sẽ rơi liên tiếp không ngừng, không biết đến bao giờ mới dứt, bởi ai ai cũng muốn chiếm ngôi vị minh chủ võ lâm, trở thành đệ nhất nhân thiên hạ.

Mãi không nghe Thạch Phá Sơn đáp ứng, nữ nhân mặt quỷ có vẻ giận.

Ả nói với giọng nghiêm khắc:

- Thạch Phá Sơn! Người không bằng lòng trao nửa bức Cửu Trùng Đồ cho ta phải không? Quả là người trọng vật hơn người. Ta hỏi người: Giá lúc còn ở dãy Bạch Đầu Sơn, người bất tỉnh, ta không tới kịp, mạng sống của người có còn hay không?

Giọng nữ nhân mặt quỷ lên cao, cay đắng:

- Sau khi ta mang người thoát khỏi vòng vây của bọn giáo đồ Thiên Ma giáo, dọc đường, đang lúc người hôn mê, ta có thể giết người, đoạt lấy Cửu Trùng Đồ, được chứ? Ta cứu người khỏi chết, người đáp đền ta bằng bảo vật, đó mới đúng với đạo lý giang hồ. Người hiểu chưa?

Chàng bối rối:

- Thưa nữ tiên bối, tại hạ vẫn hiểu những lời nữ tiên bối vừa nói là chí lý, nhưng...

Nữ nhân mặt quỷ chặn ngang:

- Lâu nay ta nghe bọn giang hồ đồn đãi, ca ngợi người là một trang thiếu hiệp đường đường chánh chánh, nghĩa khí ngất trời, ân oán phân minh, ta vẫn đem lòng ái mộ, hằng mong gặp gỡ. Nhưng nay rõ lại người chỉ là một kẻ trọng vật hơn người, mà người đó lại là ân nhân của người. Hóa ra người cũng là kẻ tầm thường, hám tài, hám lợi như bọn người tầm thường.

Ngừng lại tạo cho bầu không khí thêm trầm nặng, nữ nhân mặt quỷ tiếp lời:

- Được rồi, nếu người không chịu trao Cửu Trùng Đồ thì ta đi vậy.

Dứt câu, nữ nhân mặt quỷ ung dung bước đi, không màng nhìn tới Thạch Phá Sơn.

Thạch Phá Sơn hoảng hốt gọi giật:

- Nữ tiên bối...

Nữ nhân mặt quỷ dừng lại, ngoảnh mặt hỏi Thạch Phá Sơn:

- Người bằng lòng trao nửa bức Cửu Trùng Đồ cho ta?

Thạch Phá Sơn gật đầu:

- Tại hạ xin bằng lòng, với một điều kiện.

Nữ nhân mặt quỷ nói:

- Điều kiện gì?

- Tại hạ thỉnh cầu nữ tiên bối đừng tiết lộ địa danh nơi tọa lạc Cửu Trùng Địa Cung với bất kỳ ai. Vì nếu bọn cao thủ hắc bạch hay biết, giang hồ sẽ sinh đại loạn. Chẳng hiểu nữ tiên bối có khứng chịu hay không?

Nữ nhân mặt quỷ gật đầu:

- Được! Người hãy mau giao Cửu Trùng Đồ cho ta.

Thạch Phá Sơn cung kính trao chiếc hộp đựng nửa bức Cửu Trùng Đồ cho nữ nhân mặt quỷ. Nữ nhân mặt quỷ không tiếp nhận, chỉ đưa mắt nhìn chiếc hộp một cái.

Ả nói:

- Thôi, người hãy cất đi.

Thạch Phá Sơn kinh ngạc nhìn nữ nhân mặt quỷ không hề chớp.

Chàng hỏi:

- Tại sao tiên bối lại không chịu nhận?

Nữ nhân mặt quỷ nói:

- Người không hiểu tại sao ư?

- Tại hạ không hiểu, xin nữ tiên bối chỉ giáo cho.

Nữ nhân mặt quỷ nghiêm giọng:

- Vừa rồi ta thử thách tấm lòng của người chứ nào phải có tham vọng chiếm đoạt Cửu Trùng Đồ vốn là bảo vật lưu truyền của họ Thạch. Người chó nên xem ta như những tên bại hoại khác.

Ả nhìn Thạch Phá Sơn bằng ánh mắt huyền bí đẹp mê hồn khiến cho người đối diện phải rúng động cả tâm can.

- o O o -

Chương 85

Nào Ngờ Là Cố Nhân

T

hạch Phá Sơn trôn trối nhìn nữ nhân mặt quỷ.

Chàng không thể ngờ một nữ nhân dung mạo xấu xí như loài quỷ dữ mà tâm địa lại trong suốt chẳng khác nào viên ngọc lưu ly.

Cửu Trùng Đồ hiện nay là một bảo vật vô giá, bất cứ là ai cũng muốn chiếm đoạt, nhưng nữ nhân mặt quỷ lại không hề quan tâm tới.

Lại nữa, xem ra nữ nhân mặt quỷ là một đại cao thủ công lực tuyệt luân nên mới có thể giả vờ cho chàng khỏi rơi vào bàn tay ác độc của Thiên Ma giáo.

Trong lòng Thạch Phá Sơn bỗng phát sinh lòng kính nể nữ nhân mặt quỷ vô hạn. Và cũng vì sự kính nể đó, Thạch Phá Sơn hoài nghi về lai lịch của nữ nhân mặt quỷ.

Chàng nghĩ thầm:

- “Trông qua đôi mắt mê hồn của vị tiên bối này phải là một trang tuyệt thế mỹ nhân mới đúng. Nhưng tại sao dung mạo lại xấu xí như quỷ dữ vậy? Ta hãy tìm lời khéo léo khám phá lai lịch xem đích thực người này là ai?”

Thầm nghĩ như vậy, Thạch Phá Sơn lên tiếng:

- Nữ tiên bối, tại hạ muốn thỉnh giáo một chuyện nhưng không biết có làm phiền tiên bối hay không.

Nữ nhân mặt quỷ chớp mắt:

- Chuyện gì người cứ hỏi, ta sẵn sàng đáp ứng không hề từ chối.

Thạch Phá Sơn chỉnh sắc diện:

- Thưa nữ tiên bối, cứ như tại hạ nghĩ: Nữ tiên bối là một kỳ nhân danh cao vọng trọng trên mặt giang hồ ngày nay, tại hạ muốn biết đại danh của nữ tiên bối gọi là gì, trước nhất để cho tại hạ dễ dàng xưng hô, sau đó sau này có cơ hội tại hạ sẽ tới bái trang hậu tạ.

Nữ nhân mặt quỷ bỗng cất tiếng cười khúc khích. Giọng cười trong như tiếng ngọc reo.

Thạch Phá Sơn trở mắt nhìn nữ nhân mặt quý, không hiểu vì sao ả lại cười.

Nữ nhân mặt quý nhìn thẳng vào mặt Thạch Phá Sơn, cất tiếng thanh tao như hạc rêu:

- Thạch ca ca, ca ca vẫn chưa nhận biết muội ư? Hãy xem này.

Nữ nhân mặt quý đưa tay lên mặt phủi nhẹ một cái. Bộ mặt quý liền biến mất, nhường lại cho gương mặt một tuyệt đại mỹ nhân.

Thạch Phá Sơn tưởng như mình đang đi vào mộng. Bất giác, chàng bật kêu lên hoan hỉ:

- Phụng muội đó ư?

Quả vậy, trang tuyệt đại mỹ nhân đang đứng trước mặt Thạch Phá Sơn chính thực là Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng.

Thuật dị dung của Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng tinh vi đến nỗi Thạch Phá Sơn cũng không nhận ra được.

Thạch Phá Sơn ôm chặt Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng tỏ sự thương yêu tột cùng.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng ngả vào hai cánh tay rực lửa của người tình, đôi bờ mi khép lại, tận hưởng hương tình yêu ngây ngất, chẳng thốt được lời nào.

Hai trái tim cùng đập loạn, hơi thở nóng bừng, hai thân hình cùng dán chặt vào nhau như không còn muốn rời xa một phút giây nào.

Mãi thật lâu Thạch Phá Sơn mới chịu buông Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng ra.

Chàng nói trong hơi thở:

- Phụng muội! Sao muội lại hóa trang thành một nữ nhân mặt quý, làm cho huynh không tài nào nhìn ra?

- Tiểu muội không muốn để lộ chân tướng trên bước giang hồ. Muội đi tìm ca ca đã mấy ngày rồi, may sao tới đây Bạch Đầu Sơn gặp ca ca đang lâm nạn.

- Phụng muội tìm ta có chuyện gì cấp bách không?

- Có, chuyện này rất hệ trọng đối với ca ca.

Thạch Phá Sơn hỏi mau:

- Chuyện hệ trọng gì, Phụng muội hãy nói mau?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng với một giọng khẩn trương:

- Tiểu muội vừa được tin giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô thống lĩnh hai mươi bốn tên vô thường quỷ và trên ba trăm giáo đồ đang trên đường thẳng tới núi Thiếu Thất, đánh phá chùa Thiếu Lâm chiếm Cửu Trùng Đồi. Muội khẩn cấp đi tìm Thạch ca ca là để nói cho ca ca biết tin này đừng ca ca còn định liệu kế sách.

Thạch Phá Sơn cau cặp lông mày kiếm:

- Phụng muội nghe tin này từ bao giờ?
- Cách nay hai ngày, tiểu muội vào một thực quán tại thị trấn Liên Châu, nghe một bọn cao thủ bàn tán với nhau về tin này.

Nàng hỏi:

- Ca ca định liệu lẽ nào? Ả giáo chủ Thiên Ma giáo mà chiếm được nửa bức Cửu Trùng Đồi kia thì nguy lắm.

Ánh mắt Thạch Phá Sơn sáng rực:

- Huynh phải tới Thiếu Lâm ngăn chặn ả, xem tình hình bọn trọc Thiếu Lâm như thế nào sau đó tùy cơ ứng biến.
- Ca ca định lên đường tới Thiếu Lâm ngay bây giờ phải không?

Thạch Phá Sơn gật đầu:

- Phải! Huynh sẽ gấp rút tới đó ngay, để chậm trễ sẽ còn nhiều biến cố xảy ra.

Chàng hỏi:

- Còn Phụng muội, bây giờ muội định đi đâu? Muội trở về Lãnh Hồn Lâu chứ?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng lắc đầu:

- Không! Thạch ca ca đang lúc hữu sự, muội không trở về Lãnh Hồn Lâu mà sẽ theo ca ca tới Thiếu Lâm, giúp ca ca một tay. Ca ca đi một mình muội chẳng an tâm.

Thạch Phá Sơn gấp lên:

- Chuyện này rất cấp bách, chúng ta hãy lên đường ngay kéo trễ.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng gật đầu.

Hai người dắt tay nhau rời khỏi ngôi cổ tự ra ngoài cánh rừng, nhắm hướng chùa Thiếu Lâm trở thuật khinh công thẳng tới.

- o O o -